

**Ohjeet koskien raportointiin
käytettävien markkinaosuuksien
määrittämisen menetelmiä**

1. Johdanto

- 1.1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (jäljempänä EIOPA-asetus)¹ 16 artiklan mukaan EIOPA antaa ohjeita rajoitettuun, säännölliseen raportointiin käytettävien markkinaosuuksien määrittämiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (jäljempänä Solvenssi II -direktiivi)² 35 artiklan 11 kohdan mukaisesti.
- 1.2. Näiden ohjeiden tarkoitus on määrittää menetelmät, joita käytetään Solvenssi II -direktiivin 35 artiklan 6 ja 7 kohdissa sekä 254 artiklassa tarkoitettujen markkinaosuuksien määrittämiseen.
- 1.3. Nämä ohjeet määrittävät markkinaosuudet, jotka vastaavat 100 % markkinoista, joita jokainen kansallinen toimivaltainen viranomaisen valvoo Solvenssi II -direktiivin mukaisesti.
- 1.4. Markkinaosuutta laskettaessa kiinnitetään erityistä huomiota liiketoiminnan laatuun, eli henkivakuutus- ja vahinkovakuutustoimintaan, pikemminkin kuin yrityksille myönnettyihin toimilupiin, eli siihen, onko niillä toimiluvat henkivakuutuksille vai vahinkovakuutuksille.
- 1.5. Kumpaakin toimintaa samanaikaisesti harjoittavien yritysten sekä jälleenvakuutusmarkkinoiden erityinen tilanne otettiin huomioon riskiprofiilin mahdollisen monimutkaisuuden vuoksi. EIOPA katsoo, että tämä asia pitäisi käsitellä, kun tarkastellaan Solvenssi II -direktiivin 35 artiklan 8 kohdassa määriteltyjä kriteerejä.
- 1.6. Jäsenmaissa, joissa on suuri määrä jälleenvakuutusyrityksiä, näiden yritysten sisällyttäminen markkinaosuuteen saattaa johtaa eri yritysten raportoinnista vapauttamiseen kuin silloin, jos tarkastellaan neljää eri markkinaosuutta; kahta ensivakuutuksille (henki- ja vahinkovakuutus) sekä kahta jälleenvakuutuksille (henki- ja vahinkovakuutus). Koska kansalliset toimivaltaiset viranomaiset soveltavat Solvenssi II -direktiivin 35 artiklan 8 kohtaa, ne todennäköisemmin löytävät enemmän tilanteita, joissa yritykset joutuvat tekemään raportteja sen vääristymän vuoksi, joka seuraa siitä, että jälleenvakuutusyritykset on sisällytetty markkinaosuuteen.
- 1.7. Liiketoimintaa, jota hoitaa yrityksen tytäryritys (ETA-alueella tai ETA-alueen ulkopuolella), jolla on vapaus tarjota palveluita, pitäisi tarkastella osana sen maan asiaankuuluvia markkinaosuuksia, jossa yritys sijaitsee.
- 1.8. Raportoinnista vapautettavien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tulisi olla tietoisia siitä, että ne saattavat myöhemmin olla raportointivelvollisia vuosittain laskettavissa markkinaosuuksissa tapahtuvien muutosten vuoksi, vaikka yrityksen koko ei muuttuisi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48)

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1)

- 1.9. Nämä ohjeet on osoitettu Solvenssi II -direktiivin alaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.
- 1.10. Näitä ohjeita sovelletaan 1. tammikuuta 2016 alkaen.
- 1.11. Jos termiä ei ole määritelty näissä ohjeissa, sen merkitys on sama kuin johdannossa mainittujen säädösten määrittelyissä.

Ohje 1 – Markkinoiden laajuus

- 1.12. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että markkinaosuus
- a) sisältää kaikkien Solvenssi II -direktiivin 2 artiklan mukaisesti sijoittautuneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten liiketoimet
 - b) ei sisällä niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten liiketoimia, jotka täyttävät Solvenssi II -direktiivin 4 artiklassa määritetyt edellytykset.

Ohje 2 – Henkivakuutusmarkkinoiden laskeminen

- 1.13. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että henkivakuutus- ja -jälleenvakuutusmarkkinat määritellään vuosittain laskemalla yhteen ohjeessa 1 määriteltyjen, asianmukaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten henkivakuutustoimintojen vakuutustekniset bruttovastuuvelat, mukaan lukien indeksisidonnaisten ja sijoitussidonnaisten vakuutusten vakuutustekniset vastuuvelat.

Ohje 3 – Vahinkovakuutusmarkkinoiden laskeminen

- 1.14. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vahinkovakuutus- ja -jälleenvakuutusmarkkinat määritellään vuosittain laskemalla yhteen ohjeessa 1 määriteltyjen, asianmukaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vahinkovakuutustoimintojen jaksottamattomat bruttovakuutusmaksut.

Ohje 4 – Niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, joiden tilikausi on muu kuin kalenterivuosi, liiketoiminnan sisällyttäminen markkinoihin

- 1.15. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että tapauksissa, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tilikausi on muu kuin kalenterivuosi, uusimmat, saatavilla olevat vuosittaiset tiedot otetaan huomioon vahinkovakuutusmarkkinoita laskettaessa.

Ohje 5 – Niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kohtelu, joilla on sekä henki- että vahinkovakuutusvelvoite

1.16. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, joilla on sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa, ei vapauteta raportoinnista, jos niiden liiketoiminta jommassakummassa markkinaosuudessa ylittää 20 %:n kynnyksarvon.

Ohje 6 – Markkinoiden määrittämisessä käytetyt tiedot

1.17. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon aiemman vakavaraisuusjärjestelmän uusimmat saatavilla olevat vuositiedot mahdollisimman täydellisinä soveltaakseen ohjeita 1–5, koskien Solvenssi II -direktiivin käyttöönoton ensimmäistä ja toista vuotta.

1.18. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi huomioida vuosittaisissa kvantitatiivisissa raportointilomakkeissa S.05.01 ja S.12.01 raportoidut tiedot siten kun ne määritellään raportointia koskevissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa³, koskien Solvenssi II -direktiivin käyttöönoton kolmatta vuotta ja sitä seuraavia vuosia.

Ohje 7 – Ilmoitukset yrityksille

1.19. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ilmoittaa kohtuullisen määräajan puitteissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksille, että ne on vapautettu neljännesvuosittaisen raportin tai yksityiskohtaisen, vuosittaisen raportin antamista koskevasta velvollisuudesta.

Ohje 8 – Ilmoitukset ryhmään kuuluville yrityksille

1.20. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi tiedottaa ryhmään kuuluville vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksille prosessista, ja sen aikataulusta, jolla osoitetaan valvontaviranomaisille, että neljännesvuosittainen raportti tai yksityiskohtainen, vuosittainen raportti ei ole tarpeellinen, kun otetaan huomioon ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonne, laajuus ja moninaisuus sekä rahoitusvakauden tavoite.

Ohje 9 – Ryhmän valvojan konsultointi

1.21. Arvioidessaan ryhmään kuuluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vapautuspyyntöä, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon ryhmän valvojan mielipide.

³ Teknisten täytäntöönpanostandardien mukaisten tietojen toimittamista koskeva kuulemisasiakirja sekä raportointilomakkeet löytyvät osoitteesta:
[https://eiopa.europa.eu/Pages/Consultations/Public-consultation-on-the-Set-2-of-the-Solvency-II-Implementing-Technical-Standards-\(ITS\)-and-Guidelines.aspx](https://eiopa.europa.eu/Pages/Consultations/Public-consultation-on-the-Set-2-of-the-Solvency-II-Implementing-Technical-Standards-(ITS)-and-Guidelines.aspx)

Vaatimuksenmukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

- 1.22. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
- 1.23. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, olisi sisällytettävä ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.
- 1.24. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPA:lle, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, ja kerrottava perustelut, mikäli ne eivät noudata tai aio noudattaa niitä, kahden kuukauden kuluessa käännettyjen versioiden julkaisupäivämäärästä.
- 1.25. Mikäli vastausta ei saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen noudattamatta ilmoittamisvelvollisuuden, mikä raportoidaan.

Tarkastusta koskevat loppusäännökset

- 1.26. EIOPA voi arvioida nykyiset ohjeet uudelleen.